DE
[C]OLCHICO AUTUMNALI.

DISSERTATIO
INAUGURALIS MEDICA,

QUAM

CONSENSU ET AUCTORITATE

[G]RATIOSI MEDICORUM ORDINIS

IN

UNIVERSITATE LITERARIA BEROLINENSI,

UT SUMMI

IN MEDICINA ET CHIRURGIA HONORES

RITE SIBI CONCEDANTUR,

DIE VII. M. JANUARII A. MDCCCXXVI.

H. L. Q. S.

PUBLICE DEFENSURUS EST

AUCTOR

[L]UDOV. ALB. CHRIST. CREUTZ,

ROTHENBURGENSIS.

OPPONENTIBUS:

F. BRANDT, MED. ET CHIR. DDR.
A. MUEHLMANN, MED. ET CHIR. DR.
C. GEISLER, MED. CAND.

BEROLINI,

LITERIS AUGUSTI PETSCHII.

C. C. SCHRADERO,

COLLEGII MEDICINALIS ASSESSORI SUPREMO

PRAECEPTORI AESTUMATISSIMO

ET

F. UNGERO,

REI MONETARIAE PRAEFECTO,

AVUNCULO CARISSIMO,

VIRIS SUMME VENERANDIS

PIEQUE COLENDIS,

PRIMITIAS LITERARUM HASCE

D. D. D.

AUCTOR.

Colchicum autumnale planta est classis hexandriae igyniae Linnei et Colchicearum Jussieu. Huic plan-e illud nomen inditum est a Colchide, Asiae re-one, ubi teste Dioscoride plurimum crescit, et cum b finem autumni florem suum edat, autumnale ap-llatur, unde quoque nominibus! autumni praeco, cus autumnale, insignitur. Enascitur haec planta in ia occidentali et in Europa australi, in Italia nempe, spania, Helvetia, Gallia, Anglia, Germania. Borea-s terras vero, ut Sueciam Norvegiamque, fugit. Flo-t ineunte autumno absque foliis, fructum ferens bsequente vere foliaque.

Radix hujus plantae bulbosa est, unum duosve llices sub terra latitat, altero latere convexa, altero ana est et instructa crena, cujus figura dimidium lindri refert, cuticula fusca obducta, caeterum alba. pagina inferiori paucas fibrillas ex macula rotunda ex memorata crena caulem, vagina fusca velatum, autumno adhuc sub terra reconditum fructum cum iorum rudimentis emittit. Ratio bulbi pro anni mpore vario valde differt tum quoad compagem

quam magnitudinem. Radix si effoditur vere, e medio Majo: bulbus, qui praeterito scapum fru ferum gessit et autumno florem protulit, marcidu corrugatus conspicitur, alter vero, qui folia jam su net, una cum pericarpiis succosus et infra fibris structus cernitur, et latere opposito bulbulus su immersus praesto est, floribus autumno ferendis stinatus Folia tria vel quatuor satis lata, plana media inter lanceae figuram et ovatam, crassa, la sunt. Majo et Junio prodeunt fructumque matu scentem includunt. Flores ex ipsa radice enati, unica membrana cohaerente compositi, nullo exte tegumento, si exceperis exiguum, marcescentem, nuissimam, albidam vaginam inclusi, penitus alb rubentibus lineis picti aut purpurascentes longo, drantali non raro, perangusto tubo constant, qui nique dilatus in sex ovata alternatim majora et nora segmenta finditur. Duobus vel tribus dic elapsis flores jam macrescunt et dilabuntur.

Stamina alterna breviora, ex lato segmentor fine orta pollinem luteum spargunt, numerum p lorum non excedunt. Tubae tres filo tenui sim longissimae, solitario ovario insidentes apiculis re vis singulae terminantur.

Fructus oblongus, magnus rugosus, pyri spec prae se-fert et intus in ternos loculos dividitur, singuli magnam teretium rugosorum et ex atro corum seminum copiam continent.

Species colchici autumnalis, quas phytologi e merant, sunt:

Colchicum autumnale commune. Plerumque in ratis humidioribus depressis, rarius in montibus crecit. Variat, nam in pratis folia angustiora, in montibus latiora habet.

Colchicum Anglicum, angustifolium, flore candido.

Colchicum montanum, angustifolium s. minus.

Denominationes variae et a veteribus et a recentoribus Colchico tributae sunt. Appellatur: Zeitlose, erbstzeitlose, Wiesensaffran, Lichtblume. Gallice: Colhique, tuechien, mort aux chiens. Anglice: Wild affron. Graece: ἐφήμερον κολχικὸν seu βολβοσάγριος. Araice: Hermodactylus.

Causa denominationis ἐφήμερον duplex vocatur: uod eodem die, qua sumatur, interficiat, vel quod uo die nascatur flos eodem intereat. Priori sentenae omnes fere favent et ulteriorem respuunt, cum olchici flos, saltem in regionibus nostris, ultra diem erduret et in duos vel tres vigeat.

Dioscorides (Opera ex interpretatione Saraceni. rancofurti 1598. Lib. IV. cap. 84. p. 278), qui duo antarum genera Ephemeri nomine insignita, letifeum colchicum ita describit: colchicum, quod alii grestem bulbum vocant, sub finem autumni florem lit croci candicantem, deinceps vero folia bulbi, sed nguiora, caulem dodrantalem cum rufo semine, racem cortice praeditam e nigro fulvescente, quae quiem deliberata candida, tenera, succi plena atque etiam ustanti dulcis reperitur.

Habet vero ejus bulbus mediam rimam fissumque, e qua flos erumpit. Plurimum in Messenia

et apud Colchos enascitur. Comesa radix fungorui more strangulando enecat. Alterum non letale i distinguit: caulem foliaque habet Lilii, sed haec t nuiora, flores candidos, amaros, semen molle, radicei unam digitali crassitudine, longam adstringentem, odc ratam. Nascitur in silvis et opacis. Hujus radi dentium doloribus praecipua, si decocto ii colluantu Plinius secundus (Caji Plinii historiae naturalis T. I\ Lib. XXV. cap. 107. p. 255. Biponti 1784.) Dioscc ridem in describendo ephemero non letali secutu est, et quoque memorat, id radicem habere digita crassitudine, dentibus, praecipuam. Galenus (Galei Pergameni operum quinta classis. Lib. VI. p. 96. Dioscoridem omnino sequens discrimen interesse ir ter ephemerum seu Irin agrestem et colchicum se bulbum erraticum dixit. Easdem protulit herbarun notas et eadem symptomata, quae ex colchico sumt enascuntur, vocavit.

Paulus Aegineta (de re medica Lib. 14. cap. 7ε p. 494.) nomen hermodactylus, digitus Mercurii plan tae primus tribuit. Affirmat, hanc plantam vim pur gatoriam habere eamque etiam in arthritide magnan praebere utilitatem. Et aliam adhuc afferunt ratio nem, qua rem ita se habere comprobare student, cun dicant, ephemeri non letalis radicem longitudinis, e crassitiei digiti esse, etiam memorandum est. Pau lum de ephemero non letifero et de hermodactyl tamquam de rebus plane diversis egisse, ita ut per spicuum sit, eum has plantas distinctas habuisse

emetrius Pepagomenus circa annum MCCLX. Her-
odactylon in dissertatione singulari describit.

Arabice hermodactylus Asaba Hermes, digitus mer-
rii dicitur, et planta, cujus pars Asaba Hermes est,
rengiam ab iis vocatur. (Dictionnaire universel de
édicine. Tom II. p. 828. Paris 1746)

Mesue, qui Graecorum et Arabum postremus me-
cinam practicam illustravit, ita de hermodactylo dis-
ruit: Hermodactylus radix est plantae montanae, et
us alius est longus, ut digitus, alius rotundus. Ille,
quo hic loquimur, est rotundus, et ejus alius est
bus, alius ruber, alius niger. Melior ex his est, qui
albus et verae albedinis intus et extra. Rubeus
ro et niger ambo sunt mali. Cujus ortus est in
cis pinguibus et humidis, est malus. Melius col-
ctionis tempus est ver, et meliores sunt, in quibus
aeteriit medius annus post bonam eorum exsicca-
onem.

Solutione educit phlegma crassum e juncturis
oprie. Et est medicina arthritidi magna et poda-
ae, sumptus et cataplasmatus etc.

Dein magna opinionum dissensio inter phytolo-
s exorta est, et permulti eorum enixe studuerunt,
plantas, quibus a veteribus nomina ephemeri ac
rmodactyli tributa essent, recognoscerent.

Fuchsius opinatur, esse Lilium convallium non
ale (Historia generalis plantarum. Tom. XI. pag.
74. Lugduni 1587.).

Testatur Manardus (ejusdem annotationes) se
nquam ephemerum innoxium in Italia vidisse, fre-

quentius autem hanc plantam in Pannonia reperiiss Folia ejus, inquit, foliis Satyrii simillima sunt, qu bus deceptus plantam Satyrium credidi, donec rad eruta me certum reddiderit, me aliud genus pe quirere.

Matthiolus plantam descripsit et depinxit a r centioribus inter Lysimachiae species refertam. Tou nefort et Hermann (Hermanni Cynosura mat. medic Tom. III. pag. 393. Argentorati 1726.) hancce se tentiam imprimis amplectuntur. Illae speciei Lys machiae, quae vulgo virginianae appellari solet, nome ephemeron adscribi meretur, quod flos ultra die non duret; sub vesperam enim aperitur et ad s quentis diei occasum flacescit.

Sequuntur nunc, quae conjecerunt auctores d hermodactyli indole.

Matthiolus (Hist. gen. plant. p. 1573.) plantan cui hermodactyli nomen tribuit, ita describit: foli fert praelonga, binorum dodrantum longitudine fortasse longiora. Caulis prosilit e medio tenuis, he baceus. Florem non vidit Matthiolus; planta eni Constantinopoli allata et ei tradita fuit. In summi tate prominet capitulum oblongum piri figura. Ra dices sunt quatuor, ex una eadem basi emergente colore ex pallido rufescente, albis in summitate un guibus et nullis circa sese fibris.

Dodonaeus putat esse hermodactylum Iris tube rosa, ob figuram nempe, quam iridis radix enato flor prae se fert. Haec enim in propagines extuberat, qua rum nonnullae digitum referunt, unde plerique

rmodactyli nomen dedere.' (Histor. gener. plant. g. 1612.)

Tournefort et dein quoque Linnée hanc Dodoei opinionem amplexi sunt. (Linnée materia meia p. 48. editio quinta.) Tamen Linnée ipse pos (Diss. Obs. in mater. med. 1712. pag. 6.) inter ognitas stirpes veram collocavit, significatque recenres quosdam Millerum nec non Forskaehleum itinere, Colchicum illyricum plantam veram esse.

Miller declarat in Lexico ed. 8. colchicum vagatum vel colchicum tessulatum suum pro Herdactylo officinarum haberi et utramque in Asia nori crescere.

Boerhave, qui hermodactylum plantam in horto demico Lugdunensi crescentem delineavit, ita depsit: flos ejus ab Iride differt, nam refert volitan vespertilionem; hinc dicitur horticulis Iris, Bel: fleermuys. Radix habet tuber exiguum, quod idissime sursum deorsumque purgat. Hinc lauda in podagra.

Colchicum illyricum, quod nomen neque in Syst. . nec Spec. plant. L. exstat, non satis uotum est, ex Rauwolffio Reyss. (pars 1. c. 9. p. 121.) deminari perfecte potest. In libro Matière medicale raite des meilleurs auteurs p. 139. auctor refert ntam ipsam se in Asia minori, Colchico vulgari no foliis et fructu simillimam vidisse.

Fridericus Hoffmannus (operum physico-medium supplementum secundum. Pars 11. de matemedica cap. XI. pag. 177. Genevae 1753.) ita scri-

bit: hermodactyli sunt colchici Aegyptiaci radices e
siccatae, rotundae, tuberosae, albae, odoris nulli
saporis farinacei et viscosi, optimi sunt compacti
qui levi contusione facile abeunt in pulverem. Rad
qualem officinae sub nomine hermodactyli servant,
gurae est fere cordatae magnitudine circiter castane
altera superficie subplana, extus flavicans, interne
bida, saporis subviscidi farinosi, ad odoris vero e
pers. Affertur nobis ex Natolia et Aegypto p
Turciam.

Alexander Trallianus Graecorum primus est, q
Hermodactylum antiquis usitatum commendat,
quidem instar purgantis in podagra, cum aroma
subinde purgantium aliorum connubio.

Mesuë (Cap. 7. pag. 63.) non ore modo sun
tum, sed etiam cataplasmate applicatum, podagrae r
dices hermodactyli conferre declarat.

Mulieres Aegyptiacae hermodactyli radices, uti i
officinis nostris prostant, modice tostas pro Castane
comedunt, quin numero de decem, dum cubitu
eunt, per quindecim ad viginti usque dies, ut pingu
fiant, nec inde alvum laxam vel aliud incommodu
experiuntur. (Alpini med. Aegypt. p. 234. 253.) F
cile inde persuademur, Aegyptiacum Hermodactylu
differre ab illo veterum, nisi forsitan vi ignis su
tostione acre dissipetur, vel ipsum Hermodactylu
veterum alvum movendi vim modo adipisci aliorü
purgantium additamento. Russelio (oeconomy
nature in diseases of glands) in usu fuit ad imitati
nem mulierum Aegyptiacarum in connubio balnei t

idi Hermodactylos et aquam marinam propinare, nde in utroque sexu macies, corrugatio cutis, eruptiones variae cutaneae sublatae, habitusque corporis lenus glaberque evasit, et juventus revixisse visa.

Surengiam Arabum Illustr. Link. radix est plantae, cui flores albi et lutei. Aperit flores antequam liquid flores aperit ad radices montium et scatugines.

Folia sunt in superficie terrae. Optima est radix ba, intus et extus, fragilis; rubra et nigra nociva.

Fortassis ad iridis speciem hermodactylus est reerendus, nam plurimis earum in radicibus vim alum laxandi esse haud ignotum est. Celeberrimi phylogi, Linnée, Murray, Wildenow et Link hoc colicum Illyricum inter plantas haud cognitas referunt jure hermodactyli originem omnino dubiam esse edunt.

DE COLCHICI RADICE.

Bulbis ovatus nucis juglandis magnitudinis fovea crista laterali sursum instructus unice pro usu serndus est, annotinus vero emarcidus et exsuccus jiciendus est. Quo succosior est radix eo efficacior, nc verno tempore colligi eam jubet Stoerkius: attaen Stolzius notat, radicem autumno collectam longe ficaciorem esse quam vere. Judicium de viribus n solum sed et de sapore et odore hujus radicis rio tempore tantum differt ut maxime inter se difrant auctores.

Radici colchici autumnalis praecipue recenti vires

narcoticas et acres inesse antiquitas jam bene com- pertum habuit. Paulus Aegineta vires hujus planta bene nobis exposuit. Colchicum commestam stran- gulando necare adnotavit Dioscorides (Lib. IV. Cap. 84. pag. 278.). Lanzoni haec planta inquit in omni- bus partibus vim humano corpori inimicam habet statim enim labia et ventriculum erodit et exulcerat Maranta jam etiam notavit, verno tempore esse ama- rissimam, autumno dulcem (Meth. cogn. simpl. p. 33).

Tandem strangulationem excitat ac si quis fun- gos comedisset. ubi pariter ad intestina usque ejus- modi affectiones progrediuntur, eaque corrodit et exul- cerat, adeo ut brevi temporis spatio sanguis et cum eo particulae intestinorum per alvum exeant, neque solum alvi fluxum, sed quoque vomitum loturae car- nis similem concitat (Josephi Lanzoni opera omnia p. 195.). Hallerus quoque autumnalem radicem om- nis saporis et acrimoniae expertem reperit (Hist plant. Helv. 1256.); at Knape Bulbos integros recen- tissimos in Carniola et agro Tergestino se autumno comedisse fatetur (in Stoerk. Contin. experim. pag 233.), nec praeter ingratam amaritudinem ullum in- commodum sensit. Stoerkius, qui usus est vernali, ex applicata recente leviter contrita saporem acerrimum et linguam inde rigidam omnique sensu per aliquot horas destitutum deprehendit, annosae farinaceum adscribit.

Murray initio Augusti in recenti radice nuper- rime evulsa dum taleolas resecuit odorem sentit nau- seosum, manifeste nares irritantem, attamen sternu- tationem

tionem non provocabat, et linguae admota acrimoniae sensum potius quam amaritiei excitabat. Krachvill (Dissert. de radice colchici, Franc. ad Moen. 64.) nihil, inquit, se horum omnium sensisse; in perficie taleolarum dissectarum efflorescit quasi fa-a, quam gustatam Kratochvill non acrem, sed ama-m modo, deprehendit, et albidum modo e farina mixta succum vidit. Id vere ita esse inde elucet, od succus expressus quieti traditus sensim clarus et deponit sedimentum copiosum, cujus pars inior album amylum refert, superior autem viscida subflava est.

Ego radicem autumno effossam sapore ingratam em et farinosam odore subnauseoso, sternutatiom parum movente reperi. Duo pueri, qui in to per lusum radices colchici devorarunt, misere ierunt (Jo. Agricola Ammonius medic. herbariae . I. p. 90.).

Recente radice a rustico incaute sumta inter ementissimas affectiones in vitae periculum veratur, donec alvum soluta erat (Ludovici opera p.). Etiam flores hujus plantae haud insontes sunt. unt, Turcas, inquit Dalechamp (historia generalis ntarum Tom. II. p. 1575.), floribus colchici uti, n inebriari volunt. Eos enim vino macerant, quo to adeo stupidi redduntur, ut in ecstasin abeant.

Mortem attulerunt flores tres vel quatuor ancil-quae illos expopulari errore contra febrem intertentem sumserat, postquam doloribus intestinorum que ambiguis malis per triduum excruciata fuisset.

Semina aequo modo vi letifera pollent. Ex se-
minibus, quae subdulcem saporem habent, duo in-
fantes capsulis ludentes aegrotarunt vehementius, (
enormi vomitu correpti sunt, quorum alter animam
exhalavit (Bresl. Sammk. 1723. pag. 679.).

Stoerkius, qui ipse ambiguam radicis vim in s
exploraret, sensit incommoda subsequentia: granum
hujus radicis succulentae mica panis albi involutum
duabus praeterlapsis horis post prandium deglutitum
per horae quadrantem nil incommodi sentiebat, poste
vero ardor in ventriculo oriebatur, initio fixus dei
sede variabilis, subsequente in viis lotii pruritu e
mingendi conatu, cum urinae paucae flammeae stran
guria et tenesmo dolentissimo, item magna tension
circa cor, cephalalgia molesta et singultiendi conatu
doloribus colicis aliisque molestiis, quibus languor su
perveniebat, per subsequos dies et stranguria mucila
ginosis et anodynis coërcenda erat (Lib. de colch
experim. IV.). Affectiones ex colchico vitiose inject
si non multum temporis praeterlapsum fuit post pa
tum, optime emeticis tolluntur, si autem jam diutiu
in ventriculo haesitaverat, colchicum tum lactis copio
sior usus et clysmatum emollientium et mucilag
nosorum optimo adjumento sunt.

Acidis multum profuisse testatur Stoerkius.

Antidota, quae veteres huic veneno responde
contenderunt, sunt secundum verba Dioscoridis alex
pharmaca; eos, qui colchicum assumserunt, vom
tione ac clysteribus adjuvare convenit, sed antequa
venenum invalescat; dandum iis decoctum frondiu

ercus, aut serpylli aut malicorii ex lacte propinan-um, item succus polygoni aut virgultorum vitis aut ibi aut medullae recentis ferulae aut myrti cum no. Lacte asinino aut bubulo calide poto aut in e retento eximie juvantur.

Temporibus nostris eadem remedia ad effectus lchici intus in corpore urentis vincendos laudantur, ibus in quovis veneficio per acre utimur. Emetica ud dubie praestantissima sunt, nisi jam vomitus ontaneus venenum assumtum reddiderit. Dein in-lventia et demulcentia, non solum post emetici ef-tum, sed etiam tum, quum tempus justum vomi-ia propinandi jam praeterlapsum est, tribuantur; e omnia lac emulsiones oleosae, decocta avenae, rdei etc.

Brutis esse nocivum imo letiferum colchicum, ribus observationibus satis cognitum est. In pra- intacta relinquere solent folia. In Carniola bobus eterium est, minus vero noxium autumno et sic-um visum est, ibidem omni vi nociva privari ditur. Primus effectus intumescentia inguinum d illos sese exserit, ad avertendam noxam confert decocto ex Nicotiana cum aceto et melle.

(Hacquet in der Sammlung der Gesellschaft des erbaues zu Krain.)

Binis drachmis dissectae radicis c. carne ovilla a e devoratis, hic post horam sesquialteram evomit m, sed nihilo minor paulo post artus tremuerunt, vulsum abdomen et scrobiculus cordis introrsum sus, subsequutae novae vomitiones, ululatus, uri-

nae largum profluvium, creberrimae alvi dejectiones demum misere periit. Quicquid sub finem huju scenae evomeret, loturam carnis retulit, sicuti e ultimae dejectiones multo sanguine, carunculis et frustis membranaceis mixto exstiterunt, imo membranaceae partes ex ano propenderunt; sensorii communis autem vis remansit usque ad mortem. Ventriculus et intestina inflammata et gangraenosa reperta sunt (Stoerk de colch. p. 17.).

Everard Home (T. c. 1816. pag. 263.) guttas centum et sexaginta vini colchici in venam jugularem canis injecit. Animal motum voluntarium statim abolevit et pulsus et respiratio rariores factae sunt Pulsus canis vigente secunda valetudine utplurimum 140 ictuum, intra sexagesimam est. Decem sexagesimis post vini colchici injectionem pulsus ad ictus octoginta quatuor lapsus est et viginti praeteritis sexagesimis non nisi sexaginta micatus pulsus habuit.

Tremor extremorum. Hora praeterita pulsus ad centum et quinquaginta ictus exsurrexit et valde inaequalis ac tremulans erat. Praeteriit nunc artuum tremor, sed vana vomendi conamina canem invaserunt, quae tandem post horam secundam a vini colchici injectione vomitu bis repetito finita sunt. Canis urinae uncias sesqui reddidit et alvum bis dejecit. Praetergressis horis tribus iterum per os et anum reddebat, adeo autem jam debilis fuit, ut pulsus non tangi potuerit. Ingravescente debilitate et facto vomitu materiae sanguinolentae canis elapsa hora quinta biit. Ventriculum pituita sanguine mixta repletum

et inflammatum reperit Home. Duodenum inflammationis vestigiorum haud immune fuit, ejusque morbi symptomata, quamquam leviora, etiam in jeuno et ileo perspicua fuerunt.

Ex experimentis in hominibus et animalibus intitutis elucet, vim radicis colchici valde irritantem t narcoticam, systema vasorum nervorumque afficientem, organorum secernentium activitatem auentem, resorptionem moventem, sudorem et uriam excitantem et alvi dejectiones augentem esse. ttamen hanc vim vehementem radicibus recentibus ıccosis tantummodo adscribi potest, si quidem radies siccatae et antiquae nullam fere vim habeant.

Usus radicum colchici recentium.

Ex illo tempore, quo Stoerkius radicem colchici ıtumnalis ut medicamentum commendabant, eam mnes fere medici remedium radici scillae maritimae milem habebant, et substitutum ejusdem saepe adbebant. Sequentibus vero qualitatibus imprimis ab dice squillae iterum distinguitur.

) Nutritionem et digestionem in minus periculum vocat.

Home tinctura colchici per longum tempus sine oxa usus est.

) Purgationem potius quam vomitum concitat.

) Multo gravius topice irritat corporis superficiem quam scilla.

Temporibus nuperrimis semina colchici a quiusdam medicis commendata sunt, quae propter siilem virtutem, et quod molestias minores in orga-

-nis digestioni destinatis exserunt, radicibus fortas anteponi mererentur.

MORBI, IN QUIBUS COLCHICUM AUTUM- NALE ADHIBITUM EST.

Contra morbos hydropicos cum atonia organo rum se- et excernentium conjunctos. Item in asth mate spastico et pituitoso. Linneus primus colchi cum diureticum nominavit, ejusque usum commen davit, etiamsi modum radicem usurpandi non exp nat. (Amoenit. acad. Vol. V.) Praemittenda ver sunt propria Stoerkii in hydrope experientiae, oxy mell. colchici ex aceti scillitici libra una et mell puri libris duabus paratum; quod acetum scilliticum acre est, linguam vellicat, deglutitum fauces irritat simul amarior oxymelle squillitico est. Hoc oxym leviter modo linguam stimulat et adstringit, mucum que, quo obducitur, egregie abstergit, ad parvum coch lear autem sumtum urinam movet. (Stoerk. p. 26 seq.) In duplici malo nominatim egregias vires se cundum Stoerkii experimenta ostendebat, in hydrop scill. et asthmate, non vero unice in simplici hydrop vel mitiori ejus specie, sed complicato et graviori, a parum cochlear sumtum hoc oxymel profuit, open tulit in ascitide cum hydrope anasarca juncto (Lib. d colch.). Adfuit subinde simul difficillima et stertoros respiratio cum tussi (cap. 3. 4. cont. experim. 2, 3, 6 7, 8.). Levavit malum etsi phthisis ulcerosa pulmo num adesset et devicit hydropem etiamsi phthisin no posset (cap. 2, 6.). Et varia alia incassum ante ten

ata fuere; nec diuturnitas mali obstitit, utpote uum per aliquot menses apud plures duravisset. raesertim mentio facienda est, virginis miranda nagnitudine et duritie ventris femorumque tumiorum inflexilitate laborantis, hujus virtute sanatae cap. X.). Eandem experti sunt efficaciam multi alii nedici, e. c. Zach. Pestini (Stoerk. cont. experim. . 160.), Plenk. (mater. chir. p. 345.), Collin (obserat. circa morbos acutos et chronicos), cujus periula in nosocomio vindebonensi facta satis docuerunt, olchici autumnalis radicem non solum posse tuto xhiberi hominibus, sed et ejus usu curari quandoue morbos difficillimos, qui aliis remediis non cedunt.

Cuique aetati colchicum convenienter agit. Planaon (ejd. lib. Vol. 18. P. 11. p. 217. et seq.) variorum afantum curatorum meminit. Margel (Journ. de led. Tom. 23. p. 20.) aliud exemplum memoriae adidit, infantem, annum quartum agentem, ascitide lborantem brevi tempore malo suo liberatum fuisse Stoerk. cap. 13.). Vetula nonaginta annorum, quae ui penitus nescia erat, nec audire, nec loqui, nec ulm membrum movere (quasi insultu apoplectico dента) potuit, respirationem stertorosam agit, praeans pulsum debilem, inaequalem intermittentem, dum tussiebat, audiebatur ingens strepitus materiae obilis, qua pectus repletum erat. Remedia sputum urinam moventia viresque excitantia frustra aegrae i ibita sunt. Adhibito colchico autem urina copiossime reddebatur, et altero die aegra jam sui magis ompos erat. Inter paucos dies ad rogata respondit,

liberius respiravit et artus aliquantulum movebat. Tumor mollior et pulsus sat aequalis erat. Aegra quotidie se melius habuit et spatio trium hebdomadum sanitatem recepit.

Colchico ingesto sequentia phaenomena in conspectum veniunt: urina ante parce et guttatim defluens nunc copiosius redditur, pallida aut fusca, pellucida aut turbida, sedimentosa est. Urina ab initio turbida et dein sedimentum crassum deponens semper indicio est, rem bene cedere. Stranguria haud raro liberiorem urinae secretionem antecedit, quae vero statim desinit, urina copiosius reddita, cutis ac facies colorem naturalem trahit et calore extremitates rursus afficiuntur. Sudor quoque haud raro supervenit. Alvus pluries per diem dejicitur et descendunt foetida glutinosa, Cibos appetere incipiunt aegri et sitis magna, de qua antea conquesti sunt, vigente ciborum cupiditate abit. Pulsus fortior aequalis et naturalis fit. Respiratio nunc liberior est, in utrum latus jacere possunt, noctes quietae sunt et faciliori longioreque somno aegroti gaudent. Abdomen non tam tensum quam antea, minusque amplum est, concidit et ad statum naturalem revertitur. Viscerum obstructiones eorumque indurationes, ubi conspiciuntur, evanescunt, neque tumores antea manifesti et prominentes tactu ullo modo cognosci possunt. Copia aquarum, quam hydropici colchico utentes intra dum excernunt, libras decem usque ad sedecim aequat (Collin). Majus vel minus temporis spatium, quod curatio replet, a mali natura, ejus causa, aegri habitu

et aetate et tempore, per quod jam hydrops locum tenuit, pendet, et inter hebdomades duas et decem absolvitur.

Illi eventus adeo fausti plurimos medicos impulerunt ut tentarent, an eadem methodo hydropicis opem frustra saepe petitam adferre possent.

Heuermannus (Vermischte Bemerkungen und Untersuchungen rc. B. 1. S. 24. Copenhagen 1765.) colchicum autumnale inter remedia ad hydropem depellandum praestantissima refert; affirmat se nullum effectum funestum adhibiti hujus remedii vidisse.

Theden (Unterricht für Unter-Wundärzte) in casibus gravioribus jam omnibus rebus desperatis, adhibitum colchicum optime profecisse testatus est.

Plenk. denique memorat, se colchicum in hydrope articuli genu utiliter bis adhibuisse. Et sic sunt medici plures, quibus radix colchici autumnalis commendata est.

DE COLCHICI USU IN ASTHMATE, PNEUMONIA ET CATARRHO CHRONICO.

Experimenta a Stoerkio facta docuerunt, colchicum in catarrho pulmonum chronico et in asthmate humido magnam praebere utilitatem. Saepe ad hoc remedium confugit in tussi annosa, valde molesta, laboriosa fere continua, qua nulla reddebantur sputa et in dyspnoea magna, interdum tanta, ut aeger nec fortius ingredi nec gradus adscendere posset. Sputum copiosum largum tenax prodibat, quo ejecto respiratio libra facta et pectus levatum est. Goeritz (Büch-

neri miscellan. phys. mathematic. orbis annui 1728. pag. 1212.) in asthmate hypochondriaco jam ad magnum gradum profecto colchici ope perfectam sanationem effecit.

Carminati Omodei (Anali de medicina 1823. vol. XXV.) mirifice usus est oxymelle colchici tamquam remedio antiphlogistico in pneumonia dosi scrupuli unius, duorum usque ad drachmam de die.

Haden (observations on the colchic. autumnale etc. Edinburgh. Journal 21. Juli. S. 450.) pulverem radicis colchici cum Kali carbonico et Kali sulphurato eodem in morbo in usum vocat.

Praecipue in affectibus arthriticis et rheumaticis, temporibus recentioribus colchicum specificum commendatum est. Medici anglicani ultimis temporibus pericula plurima fausto effectu fecerunt. Everard Home (de specificis et eorum efficacia in the London medical. Repository. 1817.) tantum remediis duobus specifici nomen in arthritide tribuit, scill. Hydrargyrum et Infusum spirituosum colchici. Ex Homii observatione illius usu remedii pulsus lentius redditur, a quo effectu in Systema vasorum usus primarius ejus remedii contra arthritidem pendere videtur. Memorabile est, sedimentum in tinctura spirituosa natum colicam, vomitum et ipsam gastritidem ciere, et tincturam claram solum arthritidem sanare.

Exempla plura de commodo usu Want (The medical and physical Journal, conducted by Samuel Fothergil and John Want. London 1815. vol. 33. 34.)

narrat. Ex Montegni notitia antarthricum in Gallia sub nomine; eau medicinale usitatum ex radicum recentium tinctura concentrata constat (Gazette de santé ou récueil gêneral etc. par une société de médécins. Paris 1815). Secundum medicos alios hoc arcanum ex helleboro, colchico et gratiola constare fertur. Scudamore teste vero ejus compositio nondum cognita est. Phaenomena, quae ex arcani usu produnt, sunt: doloris imminutio et tota ablatio breviori vel longiori mora; calor vitalis auctus et cum eo simul sitis intensio.

Aeger quatuor aut septem horis post medicamen sumtum in somnum quietum incidit et ex eo expergiscens cutem plerumque sudore madidam et se doloribus omnino liberatum sentit. Nausea et irrita vomendi conamina in nonnullis unamquamque remedii dosin sequuntur; sicut quoque frequentior desidendi animus saepe advertitur. Ingrata sensatio interdum per viginti quatuor vel quadraginta octo horas remanet, quae vero non impedit, quo minus aeger artibus uti possit. Decedit enim tumor articulorum, et ita succurrit medicina aegro, ut pedibus, quos antea non movere posset, instare et commode meare, vel, si manus morbi sedes fuit, cum ea quantoque negotium subire possit. Tempus, per quod aeger doloribus liberatur, a morbi longinquitate pendet.

Home Tinctura colchici ex sedimento liberata cum felicissimo effectu in arthritide vera, paroxysmis regularibus apparente usus est. Want, Williams, et

alii medici anglici, Montegnus in Gallia, Consbruch in Germauia Homii indiciis plane consentiunt. Johnson ipse affirmat, tincturam colchici eodem brevi tempore arthritidem sanare quam ipsam aquam medicinalem Hussonii. Batley vinum colchici ex radice paratum in affectionibus arthriticis ad guttas viginti adhibuit. Home affirmat, sedimentum, quod in vino colchici nascitur, praecipue efficax esse, vehementius quam reliquae partes agit, et ejus acrimonia ventriculi inflammationem faciliter concitat. Colchici infusum cum et sine sedimento contra arthritidem efficacissimum est, vino a sedimento liberato illud neque in stomachum neque in pulsum agit, sed contra arthritidem ad guttas sexaginta usque septuaginta exhiberi potest. Haec observationes Homius tum apud se tum alios instituit. Eliot vino colchici in affectionibus arthriticis periodicis cum stagnationibus in hepate conjunctis cum eventu magno usus est. Flores colchici a Forestio et Coplandio antarthriticum commendati sunt, ex eorum relationibus sequitur, flores colchici partem essentialem aquae medicinalis Hussonii constituere. Coplandius tam flores recentes quam siccatas, in forma tincturae, vini aceti adhibuit. Secundum O. W. Bartley (Bemerkungen über den Nachtheil des Gebrauchs des sogenannten eau medicinale) Aquae medicinalis Hussonii usus noxius est; dolores quidem arthriticos statim minuit, sed ex observationibus allatis in effectibus postea adductis perniciossima est, magnam Systematis nervosi et digestionis officii debilitatem adducens.

Armstrong (de febre typhosa) tincturam ex re-
entum radicum ineunte aestate effossarum unciis du-
bus cum spiritus vini unciis quatuor per quatuorde-
im dies digestam et mane et vespere ad drachmam
nam exhibitam levamen celerius et magis dijudican-
m quam aliud quodcunque remedium in rheuma-
smis acutissime attulisse contendit. Bart (Göttinger
elehrte Anzeigen 1823. Nr. 91.) vinum colchici in
ffectibus arthriticis ad guttas sexaginta commendat;
ecundum eum dosis una jam sufficit, et secunda
on prius necesse sit, quam paroxysmus alter adparet.

Willianus (London. med. Repos. vol. XIV. Nr.
. 85., Hufeland Journal 1822.), semina radicibus
aefert, quod minus principii acris et ob similem vim
ffectus fere nullos alios incommodos habent; vinum
lchici e seminibus paratum adhibet et sequenti
odo eum parari jubet:

Rec. Semin. maturescent. colch. non contus. ℥jj.
Vini hispan. ℥xvj.

Digerantur per aliquot dies leni calore, cola et serva.

matur hujus vini drachma cum aquà aromatica juncta.

In hoc remedio usurpando diaetam parcam ob-
rvare cibos flatus pellentes et obstruentes vitare hic
edicus suadet.

Dr. Locher Balbar Tiguri (in medicinae annali-
s ab J. G. C. Heckero editis mens. Martii 1825.)
perientias suas de radicum colchici effectu imper-
. Radicibus recentibus usus est, forma vini ex prae-
riptione Armstrongii parati. Morbi, in quibus illa
ctura vinosa usus est, erant I. dolores arthritici cum

artuum manus et genu intumescentiis juncti, quos dein ascites sequebatur. II. In iritide post cataractae operationem orta, qua in cataracta aegrotus prius doloribus rheumaticis in extremitatibus laborabat. III. In iritide arthritica suppurationem spectante. In casibus his tribus Locher Balbar tinctura cum utilitate magna usus est. Ex experimentis suis rite collegit, hoc remedium organis digestioni inservientibus admodum inimicum esse, eorundem actionem tollere, muci secretionem augere, et sufficiente quantitate propinatum speciem aliquam cholerae ciere, vim in vias uropoëticas minus constantem deprehendimus.

Insuper in aliis morbis hoc remedium adhibitum est. Williamus magnam utilitatem attulisse semina in rheumatismo venereo, arthritide aliisque morbis dolorificis refert. Raven. choream puellae septendecim annorum cum hoc sanavit.

COLCHICI USUS EXTERNUS.

Johannes Bauhinus memorat, medicum quendam cataplasma e colchici bulbis compositum ani verucis imposuisse, quo remedio excidissent, eundemque jussisse cum decocto hujus bulbi pubes abluere ad mortem pediculorum efficiendam.

(Traité de la matière médicale par Geoffray. Tom. 6.)

Zornius colchici radicem et semina contusa cum melle et farina hordei commixta cuti inflammatae imposuit, et spinas ac festucas ex ea educit. (Joh. Christ. Ehrmann de colchico autumnali, p. 11. Ba-

il. 1772.) Stoerk refert, acetum colchicum egregium sse resolvens, si externe applicetur, et se hujus aceti pe magnum tumorem cantho oculi interno inhaeentem plane digessisse.

Veteres medici radici colchici longe insigniores effectus tribuerunt, eam quasi alexipharmacum sse et homines instar amuleti sacculo inclusa collo laptaretur, a venenatis morbis, dysenteria, morbis pidemicis multiplicis generis, febribus malignis, exnthematicis, et in ipsa peste tueri crediderunt.

Sunt nominatim Wedelus, Wilhelmi et Haseest, qui talem colchici usum commendat. Wedelus xperimentum curiosum de colchico in den Bresl. ammlungen, 5. u. 6. Bd. S. 1770.; item Wedeli omment. de colchico. Jen. 1718.) plantaginem marem, colchico adjunxit et huic compositioni nomen canum duplicatum catholicum tribuit. Superstitioni urcitiem addit; dum radicem in emplastro ano apicatum in peste laudat. Serior utroque auctor Hanest collo appensa pectorique nudo imposito radice aliosque medicos a febre castrensi muniisse et inde dores solito largiores et colore subfusco lintea tinntes in se erupisse persuasum nobis cupit. (Comm. ov. 1736. p. 12. 107.)

DE MODIS, COLCHICUM PRAEPARANDI.

Pulveris forma nunc haud adhibetur, quoniam dix ex siccata inefficax est.

Frequentius adhibetur infusum aquosum ex reitum radicum concisarum unciis quatuor et aquae

communis unciis octo paratum. Dos. cochlear parvum bis vel quater de die.

Magis commendanda sunt tamen praeparata sequentia:

Tinct. Colchici spirituosa.

Rec. Radicis colchici recentis concis. ℥jv.
Spir. vini rectificat. ℥vjjj.
Digere per dies octo, exprime, filtra et usui serva.

Ex praescriptione haec tinctura sequenti modo optime paratur:

Rec. Radic. recent. autumn. effos.
et ad pultem trit. ℥j.
Spir. vin. rectificatiss. ℥jjj.
Digere in vase clauso aliquot diebus leni calore, filtrata ut tincturam serva.

Ad drachmas duas aegris propinatur.

Tinctura Colchici vinosa methodo Consbruch. paràta:

Rec. Radix. recent. colch. ℥jv.
Vin. malacens. ℥vjjj.
Aliquot dieb. digestis, filtra et serva.

Haec tinctura cum arcano celeberrimo Hussonii plane convenit ad guttas sexaginta usque ad septuaginta.

Vinum Colchici secundum Williamum:

Rec. Semin. colchic. maturescent. non contus. ℥jv.
Vini malacensis. ℥xvj.
Digere per horas quadraginta, cola et serva.

Dosis drachma una c. aqua aromatica.

Vinum Colchici Homii.

Rec. Radic. colchici recent. in taleolas sectae ℔j.
Digere leni calore cum vini de Madeira ℔jj.
per dies sex, tunc exprime et filtra.

Hoc

Hoc vinum colchicum coloris subrubri, odoris [vi]no de Madeira proprii et saporis acris, amari et [na]useosi est. Multum salivae, si vinum in ore reti[n]etur, elicit, et ingrata titillatio linguae radici diu [in]haeret. Infusum colchici vinosum, licet percola[tu]m sit, sedimentum praecipitat, si non agitatur id, [qu]od eodem modo in aqua Hussonii sit.

[A]CETUM COLCHICI EX RADICIBUS RECENTIBUS CUM ACETO VINI PARATUM.

[Ju]xta Stolzium acetum colchici eodem modo ut tin[ct]ura parari potest; attamen illa cautione calorem ad [eu]m gradum non augendum ut amylum solvatur, [qu]ia hoc aceti corruptioni favet. Ad guttas viginti [ad] sexaginta in hydrope, secundum Scudamoris ex[pe]rientias cum laxantibus conjunctum in affectibus [ar]thriticis maxime laudatur. (On the nature and cure [of] the gout. London 1816.)

Oxymel Colchici.

Rec. Aceti colchici ℔j.
Mellis puri ℔jj.
Misce et coque supra leni igne ad mellis spissitudinem.

Semper a parva dosi incipiendum et in principio [ad]ultis drachma quater per diem, infantibus bis per [spa]tium viginti quatuor horarum propinanda est, si [ae]gri hanc dosin facile ferunt et effectus debitus non [n]ascitur sensim sensimque augenda est. Stoerkius [de]speratae hydropicae unciam quater de die dedit [eam]que sanavit. Robustis quoque, et quibus sana vi-

scera sunt, licet illico a magna dosi incipere. Quibus alvus inde laxa sine levamine fit, unde debilitatio insignis, hisce opus est opiatum vel Syrupum Papaveris albi admiscere, unde ad solitas lotii vias vis convertitur.

Si fortasse Extractum colchici a medicis praescriberetur idem ex succo recenter expresso et a sedimento amylaceo decanthato eodem modo ut Extractum aconiti, chelidonii etc. parari necesse erit.

RADICIS COLCHICI PARTES CONSTITUTIVAE.

Secundum analysin ab celeb. Stolzo factum, radices mense Martii fininente collectae, sequentes partes constitutions continent. amylum, Principium amarum c. dulce mixtum, saccharum cristallisatum. Liquamen resinosum (Weichharz). Substantia per Kali extracta etc. Berlin. Jahrbuch der Pharmacie. 1818. Jahrgang 19..

In radice Octobri ineunte collecta partes eaedem constitutivae, sed majori copia, repertae sunt.

Hae cum experimentis a me institutis paene conveniunt, attamen vero substantiae adiposae mentionem facere me oportet, quam e radica cum spiritu vini rectificatissimo tractata aetheris sulphurici ope elicui.

In extracto recenter expresso principium albuminosum et calx cum acido gallico et malico conjuncta adhuc inveni.

Caventon. et Pelletier in radice recente colchii idem principium alcalinosum, quod in seminibus Sa-

illae contentum est, reperiisse contendunt, et ab c principio colchici virtutem maxime pendere putant. Ineunte Novembri e radicibus recentibus colchici umnalis principium alcalinosum exhibendi pericula i, quae vero eventibus meis non reponderunt. em ad finem curabam, ut mihi ex Hercynia recenm radicum quantitas mitteretur, cujus dimidia pars asa, aqua abluta, nec non a membrana fusca exna liberata in mortario serpentineo sub continuo endo aqua contundebatur, et aquae additamento tam pergebatur, quam illa inde adhuc turbetur. Fluin turbidum et a radicum remanentia sejunctum quadraginta octo horas seponebatur. Tum liquor pidus a praecipitato nato amyli virtutes praebente antabatur. Liquor a sedimento liberatus partique aequalibus spiritus vini rectificatissimi mixtus icum residuo affundebatur et in cucurbita cupreo ano obducta, munitaque capitello per aliquot horas uebatur. Infuso flavescenti calide filtrato plumbum icum aqua destillata solutum tam diu affundebatur, m praecipitatum nascebatur. Liquori a praecipitato antato atque a plumbo acetico praevalente per acin hydrothionicum e ferro sulphurato paratum libe- nec non ad syrupi tenuis spissitudinem evapo-, tam diu liquor ammonii caustici affundebatur, m praecipitatum nascebatur, quod quidem praecitum in abundantia ammonii iterum solvebatur, quo calore evolato, largiori copia subsequebatur. Quale ecipitatum sordido flavum lenissimoque calore subatum cum alcohole absoluto tam diu tractabatur,

donec nihil amplius solvebatur. Solutio subflava saporis amari et nauseosi chartis tinctis, quibus alkali explorari solent, haud mutabatur. Residuum ab alcohole absoluto non receptum griseo erat colore, sapore paululum adstringente, solvi potuit in acido muriatico puro et in solutione muriatica alkali praecipitata gignit. Liquor, e quo ammonium causticum instillatum nihil praecipitare valuit, ab ammonio caloris ope liberabatur. Deinde solutioni natrum carbonicum aqua destillata solutum addebatur, quo pulvis griseo albescens vasis fundum petebat, qui in acido muriatico effervescendo solubilis. Qua in solutione alkalia carbonica et Kali saccharicum praecipitatum album in aqua insolubile progignit.

Acidum e radicibus recentibus elicitum connubium acidi gallarum cum acido malico est.

Pericula plurima cum Veratrino Andral fecit Connubio ejusdem cum acido acetico usus est. Granum hujus veratrini acetici in aqua solutum naribus canis injectum vehementissimam sternutationem excitavit civit per aliquot tempus durantem, exinde fere per duas integras horas ex naso effluxit mucus sanguinolentus. Portio aequalis veratrini acetici in pharingem delata salivationem vehementem procreavit duodeno immisso ipsum contrahebatur, dein dilatabatur et sic alternis motibus commutabatur, decem minutis elapsis canis ipse mortuus est. Intestino recto injecto evacuationes sequebantur, post dimidiam horam vomitus, deinde inania, sed dolorifica, ad evacuandum conamina, quae aliquod tempus perdura

ant. Tetidem pleurae sinistrae applicatum ejulatum ehementem, convulsiones, dum applicabatur, excitait, parte minima horae elapsa, respiratio celeria, teanus et ipsa mors.

Veratrinum similem exserit vim in organismum, uam plantae, e quibus elicitur, actissime corporis artibus conjunctum minori in quantitate inflammaionem levem progenerat, majori in quantitate tetaum, in circulum sanguinis susceptum vehementissime agit inprimisque intestina crassa afficit.

CURRICULUM VITAE.

Ego, *Ludovicus Christophorus Albertus Creutz*, natus sum Rothenburgii ad Salam, pago provinciae Magdeburgensis, die VIII. mensis Junii Anno MDCCLXXXXIV. parentibus *Joanne, Jacobo* sacrarum ministro et *Aemilia*, e gente *Unger*. Primis literarnm elementis usque ad duodecimum aetatis annum in schola publica imbutus sum. Jam vero ab anno MDCCCVI. avunculus meus *Unger*, Berolini rei monetariae regiae praefectus summa pietate colendus, me tamquam filium educari curavit, cui pro tot et tantis beneficiis, quibus et hucusque largiter abundo, gratias ex animo quam maximas publice ago. Hanc ob causam domum paternam reliqui et Berolinum me contuli, ut avunculi consilio virorum eruditissimorum Gymnasii Friedericiani institutionibus atque praeceptis informarer. Ideoque ab amplissimo viro *Hecker*, tunc temporis Gymnasii Ephoro, discentium numero adscriptus sum. Tres integros annos me docuerunt et operam mei educadni inter omnes susceperunt, inprimis *Hoffmannus, Jungius* et *Kuehnavius* jam prole dolor morte praematura literis erepti, in literis et variis disciplinae naturalis rebus addiscendis, quibus viris nou possum, quin hac occasione oblata publice gratias agam maximas. At vero nunc ad pharmaeiam addiscendam appulit me animus, contigit vero mihi esse tam felicem ut in hac doctrina mihi esset praeceptor gravissimus *Schraderus*, vir summe reverendus, Assessor Collegii medici, chemiae peritissimus, naturae scrutator maximus, civis optimus. Iste

me intra parietes domus suae receptum per quatuor
nos, quibus discipuli munera pertractabam et per annum
um, quo socii officiis fungebar summis beneficiis ornavit
familiae suae quasi membrum adamavit. Jam vero dis-
linis ad pharmaciam pertinentibus instructus, dum hocce
mpore etiam aliis praelectionibus de chemicis et physicis
bus interfueram A. MDCCCXIV. Berolinum reliqui, ut
ssiae in Silesia superiore sitae officia et munera socii
officina viri clarissimi *Promnitzii* susciperem. Attamen
s annos ibi deditus officio meo Berolinum redii ad cur-
n, quem dicunt pharmaceutico-chemicum et examen pu-
cum subeundum, quo feliciter superato iterum Beroli-
m reliqui, Rostocium in ducatu magno Megalopolitano
contuli, ubi apud virum amplissimum et doctissimum
uegerum negotia in officina et operationes chemicas
cepi.

Jam longo ex tempore me aliquis rerum medicarum
or tenuit, qui in dies semper increvit, ideoque medici-
studio penitus addixi et A. MDCCCXXI. mense Maji
er cives academicos Berolinenses receptus sum ab Illustr.
htenstein, tunc temporis Rectore, et Decano Illustr. *Ru-
ohi.* Hisce abinde praeceptoribus usus sum: In Botanice
str. *Link*; in Osteologia, Syndesmologia, Splanchnologia
str. *Knape* in Anatomia humana, Physiologia, Metho-
ogia medica, doctrina de organis sensuum et de Ento-
rum historia naturali Illustr. *Rudolphi* disserentes au-
. Sectiones in cadaveribus instituendas Illustr. *Rudol-*
et *Knape* me docuerunt. In Zoologia Cel. *Lichten-
n*, in Chemia Illustr. *Hermbstaedt*, in Pharmacologia
str. *Link*, in Pathologia generali Cel. *Hecker*, nec non
hac doctrina et Semiotice Cel. *Fr. Hufeland* duces mihi
tigerunt; in Philosophicis Cel. *Hegel* audivi. In Patho-

logia et Therapia speciali Cel. *Horn* et Illustr. *C. W. Hufeland* me docuerunt, in Materia medica, tam generali quam speciali, Illustr. *Berends*, in Chirurgia Illustr. *Graefe* et *Rust*, in Akiurgia Illustr. *Rust* c. Cel. *Klugio*, Doctrina de morbis syphiliticis Cel. *Rust*, Doctrina de operationibus circa oculum humanum instituendis Cel. *Jüngken*, in Doctrina de arte obstetricia, tam theoretica quam practica, Cel. *Kluge* nec non Illustr. *de Siebold*, denique in exercitationibus obstetriciis manu faciendis in phantomate, fascias imponendi me docuit Cel. *Kluge*. Ad Clinicen medicam me instituerunt Illustr. *Hufeland* et Illustr. *Berends*, ad clinicen chirurgicam et ophthalmiatricam Illustr. *Graefe* et *Rust*.

Tentamine examineque rigoroso rite peractis spero, fore, ut Gratiosa Facultas medica summos in utraque medicina honores benevole mihi impertiat.

THESES DEFENDENDAE.

1. *Induratio telae cellulosae et erysipelas neonatorum non idem morbus.*
2. *Sellis obstetriciis ad partum non opus est.*
3. *Tussis convulsiva ab inflammatione non dependet.*
4. *Resolventia in sensu stricto non existere contendo.*
5. *Acari, qui in pustulis scabiosis reperiuntur, neque pertinent ad scabiem, neque hunc morbum provocant.*